

①

ケイちゃんの 消えなレバ雲

原作者：吉村大作
作画：ユリヤ・ボンダレンコ

Every morning, she would see her father off to work with a smile.

①

Kei kiekvieną rytą stebėjo, kaip jo tėvas išeina į darbą.

②

One summer morning on August 6, a small, black, round object fell on Kei's hometown of Hiroshima.

"What could that be?" said those who looked up at the sky.

Vieną vasaros rytą, rugpjūčio 6 d., ant Kei gimtojo Hirošimos miesto nukrito mažas, juodas, apvalus objektas.

„Kas tai galėtų būti?“ – klausė tie, kurie žvelgė į dangų.

③

“KABOOM!!”

In no time at all, there was an explosion with a loud that echoed across all of the world, and a massive mushroom cloud suddenly appeared, covering the entire city.

③

„BOOM!!“

Netrukus nugriaudėjo garsus sprogimas, aidėjės per visą pasaulį, ir staiga pasirodė didžulis grybo pavidalo debesis, apgaubęs visą miestą.

④

In a flash, the entire city vanished.
Houses, schools, and hospitals all
disappeared without a trace.

It was a terrifying bomb, a nuclear
weapon, that had been dropped.

④

Akimirkšniu visas miestas išnyko.

Namai, mokyklos ir ligoninės dingo be pėdsakų.

Tai buvo numesta siaubinga bomba, branduolinis ginklas.

⑤

Miraculously, Kei was unharmed, but she saw people with burned skin floating in the river while others with burnt skin came to Kei saying. "Water... Give me water..."

Those people could not be saved.
And Kei never saw her family again.

Stebuklingai Kei nenukentėjo, tačiau pamatė upėje plūduriuojančius žmones nudegusia oda, o kiti nudegusia oda priėjo prie Kei ir prašė:

„Vandens... Duokite man vandens...“

Tu žmonių išgelbēti nepavyko.
Ir Kei daugiau niekada nematė savo šeimos.

⑥

⑥

A single nuclear weapon took the lives of more than 100,000 people.

What's more, the black rain that fell after the explosion from the nuclear weapon led to many serious illnesses for many more people.

Vienas branduolinis ginklas nusinešė daugiau nei 100 000 žmonių gyvybes.

Be to, po branduolinio ginklo sprogimo iškriteles juodas lietus sukėlė daug rimitų ligų dar daugiau žmonių.

7

Eventually the war ended, and Kei became an old woman.

The city of Hiroshima has recovered to be just as beautiful as it ever was.

It makes it hard to believe that a nuclear weapon was dropped on this city.

7

Galiausiai karas baigėsi ir Kei tapo sena moterimi.

Hirosimos miestas atsigavo ir tapo toks pat gražus, koks buvo kada nors anksčiau.

Sunku patikėti, kad ant šio miesto buvo numestas branduolinis ginklas.

⑧

And yet, even on sunny days, Kei's mind is overshadowed by lingering mushroom clouds.

The grief of those who perished and those who survived has remained throughout the passing decades.

Ir vis dėlto, net saulėtomis dienomis, Kei protą temdo užsitempių grybo pavidalo debesys.

Žuvusiuju ir išgyvenusiu sielvartas išliko per visus praėjusius dešimtmečius.

⑨

Today, Kei shares her experience with the horror of nuclear weapons to people around the world because the use of such weapons could lead to many more people losing their lives.

Dabar Kei dalijasi savo patirtimi apie branduolinių ginklų siaubą su žmonėmis visame pasaulyje, nes tokį ginklų panaudojimas gali lemti dar daugiau žmonių gyvybių.

Kei has but one wish:
That nuclear weapons never be used
ever again.

10

Kei turi tik vieną norą:
Kad branduoliniai ginklai niekada daugiau nebūtų
panaudoti.

安らかに眠って下さい
過ちは
繰きはせぬから

May all the people of the world finally
know peace and happiness.

The end.

Tegul visi pasaulio žmonės pagaliau pažsta ramybę ir
laimę.

Pabaiga.

“The Cloud That Won't Disappear by Kei”

Today, I would like to talk about a girl named Kei.

She was only 8 years old and lived in Japan during a time of war.

12

„Debesis, kuris neišnyks – Kei istorija“

Šiandien norėčiau pakalbėti apie mergaitę, vardu Kei. Jai buvo tik 8 metai ir ji gyveno Japonijoje karo metu.